

Andakter

För en vecka, sjunde veckan.
från initiativet ”Dagligt Bröd” :- dagligtbrod.com

Måndagens morgon.

Psalm 572 - ”Ängsliga hjärta, upp ur din dvala”

Bön

Tack, käre himmelske Fader, för att jag fått vakna till en ny dag! Tack för att min kropp och själ är friska nog att kunna tala med dig – och med mina medmänniskor! Ge mig ett lyssnande inre öra, en större mottaglighet för det du vill säga mig, genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen

Bibelläsning – 1 Moseboken 12:1-4

Herren sade till Abram: ”Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig. Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar. Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du fått.” Abram bröt upp, som Herren befallt.

Betraktelse

Kaldeerna var namnet på ett nomadfolk som bosatt sig i södra Mesopotamien, och en av deras klaner, Terach-familjen vid staden Ur, väljer att bryta upp och fortsätta den livsstilen. De vandrar tusen kilometer upp längs floden Eufrates och slår sig ner i Harrans land (i norra Syrien).

Där får Abram befallning av Gud att separera från folk- och släktgemenskapen en gång till och dra vidare, nu söderut med bara sin hustru och brorsonen Lot och dennes familj (vilka snart går sin egen väg). Målet anges inte från början, men visar sig vara Kanaans land – Medelhavets östra kust med inland, mellan Libanon och Egypten.

”Jag ska göra dig till ett stort folk”, förklarar Herren sin avsikt. Abrams separation från allt och alla beror på att Gud avser att göra just Abram och

hans Saraj till startpunkten för ett nytt folk, med en ny och utomordentligt välsignad framtid. Hur långt bort det är till detta mål sägs inte, och någon vägbeskrivning av alla stegen på vägen dit får han inte. Han måste lära sig att gå i tro, och att lyda just den lilla bit av vägledning han senast fick.

I Abrahamshistorien (1 Mos. 12–25) läser vi hur det gick för Abraham och Sara. (Gud ändrade i kap. 17 hans namn från Abram till Abraham, som betyder ”fader till många”). Om och om igen får han bryta upp och gå till olika platser i Kanaans bergsbygd och utanför, utan att se vart och varför.

Abraham (och kanske även läsaren av hans berättelse) finner det till slut märkligt hur åren går utan att löftena om en stor och talrik avkomma och ägandet av hela landet uppfylls. Efter decennier i Kanaan har Sara ännu inte fått något barn! Och även efter att hon till slut har fött löftets son, så är den enda mark som Abraham någonsin äger i löftets land ett fält utanför Hebron med Makpelas grotta i ena änden; den har han fått köpa av invånarna för att ha någonstans att begrava sin hustru. Det går långsamt med löftenas uppfyllelse!

Ändå är hans tillit till Gud så stor att han orkar leva vidare, steg för steg på den väg Herren pekar ut i småportioner. Det är med skäl han kan kallas ”trons fader”, en förebild i att tro på Gud. I stället för att själv försöka se till att Guds löften blir uppfyllda litar Abraham helt enkelt på att Gud både vill och kan göra det han lovat. Den tron håller att leva och till slut dö på.

Förbön

Herre, vår Skapare och Frälsare, vi tackar dig för att du i mäktiga kärlek har skapat hela universum, och placerat oss i det som dina avbilder. Ibland kan vi känna tvivel på din makt eller på din godhet, särskilt när vi människor drabbas av storskaliga attacker från livets fiender – sjukdom, farsoter, naturkatastrofer och egenskapade katastrofer som krig och förtryck.

Hjälp oss att inte förtvivla och tappa modet, utan istället öva oss i hjälpsamhet och samarbete med andra, men framför allt i bön och förtröstan på Dig. Vi ber om ditt beskydd, särskilt för hårt drabbade och döende, och för dem som sätter in all kraft på att hjälpa dem. Ge oss uthållighet och livsmod, genom din Helige Ande och vår Herre, Jesus Kristus. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17).

Bengt Holmberg

Måndagens kväll.

Psalm 189 - ”Bliv kvar hos mig”

Bön

Allsmäktige Gud, min himmelske far! Jag vill tacka dig för den dag i mitt liv som nu närmar sig sitt slut. Särskilt tackar jag för ... och för ... Det är härligt att få leva som ditt eget, älskade barn, nu och alltid – i din helige Ande och genom min Frälsare Jesus. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 119:105

Ditt ord är en lykta för min fot, ett ljus på min stig.

Betraktelse

Den lampa psalmisten använder som bild för hur Guds ord fungerar är inte som en nutida pannlampa för nattorientering som kastar en vit ljuskägla hundra meter framåt vägen. Snarare är det en oljelampa i bränd lera, som vandraren bär lågt hängande i en liten kruka med öppning framåt, så att den kastar en liten upplyst fläck på stigen, just där man ska sätta nästa steg.

Det är med Guds ords upplysning som det var för Abraham – han får se vad nästa steg är, men får ingen upplysning för hela sin livsvandring. Ännu mindre får han detaljerade besked för den enormt långa vandring

den utlovade välsignelsen ska gå från honom själv till hans son Isak och vidare genom sonsonen Jakob och hans tolv söner, som blir Israels tolv stammar, som ska gå med Gud och hans välsignelser genom sekel efter sekel, ända fram till Jesus av Nasaret, som är alla löftens Ja och förmedlaren av välsignelse till alla generationer av människor på jorden. Så är det nämligen att gå i tro även för oss, att bara få se så mycket av vägen som vi behöver just nu. En människa behöver inte (och kan inte) försöka greppa om hela sitt liv och dess mening och uppgift i en samlad helhetsförståelse och vägplan för resten av livet. Ofta längtar man efter det, eftersom en del av det mänskliga är att vilja kontrollera och styra sitt liv. Men i stället får vi öva oss i att ta emot kort vägledning, dag för dag. Efterföljelsens och lydnadens väg kommer oss till mötes ”blott en dag, ett ögonblick i sänder”. I Guds ords ledning får man ljus över sitt livs väg för den lilla bit man behöver se framåt just nu. Det är så man lär sig förtrösta på Gud i stället för på sig själv – att övas i tro.

Förbön

Käre Far, tack för den här dagen. Hjälp mig att i tro leva en dag och ett steg i taget, i ljuset av din ledning och ditt ord. Hjälp mig att den här dagen ta emot ledning just för den här dagen, och att imorgon göra likadant. Hjälp mig att se hur ditt ord vill lysa upp min väg just den här dagen och den här stunden, att gå dit du leder och vara där du är.

Också den här kvällen ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld och över allt det som du skapat och älskar. Himmelske Fader, led och läk din mänsklighet inte bara i denna tid, utan all tid. Kom och var oss nära, du som vet vad och är den som vi behöver. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Bengt Holmberg

Tisdagens morgon.

Psalm 245 - ”Jag nu den säkra grunden vunnit”

Bön

Käre Herre, till dig sätter jag mitt hopp. Den här stunden förtröstar jag på din närhet, att du är här och vill komma till tals med mig. Kom nu med den stillhet som är av dig, så att jag hör vad du vill säga. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Psaltaren 25:1–6

Av David. Herre, jag sätter mitt hopp till dig, du min Gud, jag förtröstar på dig: svik mig inte, låt inte mina fiender triumfera! Den som hoppas på dig blir aldrig sviken, men den trolöse skall stå där tomhänt. Herre, lär mig dina vägar, visa mig dina stigar. Led mig i din sanning, lär mig, du som är min Gud, min räddare, ständigt hoppas jag på dig. Herre, kom ihåg din barmhärtighet, den godhet du alltid har visat.

Betraktelse

Den här morgonen läser vi några versar från en av de många psalmer i psaltaren som kung David skrivit, och i dessa versar gör David tre saker som det är gott också för oss att göra då och då, till exempel varje ny dag.

Det första David *gör* i dessa versar är att han talar tydligt till Gud om sin tro: *Herre, jag sätter mitt hopp till dig, du min Gud, jag förtröstar på dig.* David behöver inte göra detta för att Gud ska kunna se och förstå vad som ligger på Davids hjärta, precis som inte heller vi behöver tala om för Gud vad vi tänker och tror och hur vi har det, för att han ska veta. Men det är oändligt gott för oss att göra det, för det påminner oss om något som Gud vet mer om än vad vi själva gör: vårt hjärtas längtan efter honom.

Det andra David *gör* i dessa versar är att han uttrycker sin längtan efter mer av Gud, efter en djupare relation till och gemenskap med honom: *Herre, lär mig dina vägar, visa mig dina stigar. Led mig i din sanning, lär mig...* Inte heller det behöver varken vi eller David göra för Guds skull, för Gud vet om denna längtan i oss, eftersom han själv är dess upphov. Men det är något oändligt gott för oss själva om och när vi gör det, för då brister något litet av alla de band inom oss som drar oss åt ett annat håll än in i vår himmelske Faders famn.

Det tredje David *gör* är att påminna Gud om vem Gud är och om vad han tidigare har gjort: *Herre, kom ihåg din barmhärtighet, den godhet du alltid har visat.* Inte heller det behöver David göra – Gud glömmer inte vem han är eller vad han har gjort, men det kan däremot vi göra. Därför är det alltså gott för oss att också påminna oss själva om vem och hur Gud är och vad han har gjort, för det påminner oss om att Gud är och gör, att han är levande och verksam.

Alla dessa tre saker, att tala tydligt till Gud om sin tro, uttrycka sin längtan till Gud efter mer av honom, och att påminna sig själv om vem Gud är och vad han har gjort *för oss*, alla dessa tre saker kan vi *göra*, och är det gott för oss att göra då och då, till exempel den här dagen.

Förbön

Tack, käre Herre, för den här nya dagen, och för att du bjuder på varje dag. Hjälp oss den här dagen hålla igång bönenas samtal med dig. Kom med din helige Ande till att hjälpa oss att tala, om vår tro, om vår historia med och våra erfarenheter av dig, och om vår längtan efter mer av dig. Och om allt det andra som ligger på våra hjärtan, som du redan vet om, men som det är gott för oss att få tala om.

Herre, idag ber vi också för världen och allt som är i den: kom till de sjuka med helande, till de oroliga och förtvivlade med frid, till de försvagade med kraft. Kom också till de vårdande, ge dem vishet, skicklighet och kraft till fördjupad omsorg. Förbarma dig över hela din värld, över vårt land, och över mig. Bevara mig idag, så att jag genom mina tankar, ord och gärningar förblir i din närhet. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid åt er i rikaste mått. (1 Pet 1:2b)

Tisdagens kväll.

Psalm 39 - ”Jesus från Nasaret går här fram”

Bön

Käre Far, kom denna kväll med den stillhet som är av dig. Öppna mitt hjärta och mina sinnen med och för din närvaro, ditt tilltal och din omsorg. Möt mig nu, när jag nalkas dig. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:1-8

”Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son. Som det står skrivet hos profeten Jesaja: *Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig. En röst ropar i öknen: Bana väg för Herren, gör hans stigar raka.* - så uppträdde Johannes döparen ute i öknen och förkunnade syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop. Och hela Judeen och alla i Jerusalem kom dit ut till honom, och de bekände sina synder och döptes av honom i Jordan. Johannes var klädd i kamelhår och hade ett läderbälte om livet, och han levde av gräshoppor och vildhonung. Han förkunnade: ”Efter mig kommer den som är starkare än jag, och jag är inte värdig att böja mig ner och knyta upp hans sandalremmar. Jag har döpt er med vatten, han skall döpa er med helig ande.””

Betraktelse

Det händer att den som vill läsa Bibeln och frågar var man ska börja får svaret: *Markusevangeliet*. Det är inte säkert att det svaret alltid är rätt, men ofta kan det vara det. Markusevangeliet, som är det kortaste av Nya Testamentets fyra berättelser om Jesus liv, undervisning och gärning, är en utmärkt introduktion till vad Jesus sa och gjorde under sin vandring på jorden, och vad det kan betyda för oss idag. Därför kommer vi i dessa andakter framöver, även om vi ibland sticker emellan med annat, att läsa igenom just Markusevangeliet från början till slut.

Detta sker inte för att du som läser dessa andakter just skulle vara ovan vid eller främmande för Bibeln. Det sker för att Bibeln alltid har mer att säga – Guds ord har alltid mer att ge, även när vi återvänder till kända bibelställen. Men om du skulle vara ovan vid och främmande för Bibeln, då ska du känna dig särskilt välkommen.

Eftersom vi idag börjar från början med Markus evangelium ser vi att Markus, till skillnad från de övriga evangelisterna, inte tycks vara särskilt mycket för långa introduktioner. Där Matteus börjar med att presentera Jesu släkttavla, Lukas med att berätta om Johannes döparens födelse och om Maria, och Johannes med att i meditativa ordalag beskriva hur Jesus är av begynnelsen och hur han är Guds ljus in i världens mörker, börjar Markus med att konstatera: *Här börjar glädjebudet om Jesus Kristus, Guds son*. Redan från början får vi klart för oss vilken typ av budskap Markus vill förmedla: ett *glädjebudskap*.

Markus gör sedan en koppling bakåt, till profeten Jesaja, för att beskriva dels vem Johannes döparen är och vilken hans roll är, och dels för att berätta något viktig för oss som läser: nämligen att Jesus, Guds Son, som är kärnan i det glädjebudskap han nu ska berätta, inte är någon plötsligt uppdykande figur, utan den väntade och efterlängtrade, som är omtalad och förutsagt av profeterna.

När Markus sedan fortsätter att berätta om Johannes Döparen kan det vara gott för oss att bli påmind om dennes tre roller. Johannes var både Jesu släkting (se Luk 1-2), hans vän (se Joh 3:27-30) och hans medarbetare, den som skulle röja vägen för Jesus (Se ovan).

På samma sätt är det med oss som nu läser dessa rader: vi är Jesu släkting på så sätt att vi får kalla hans Fader för vår far, och Jesus för vår broder.

Han är vår vän eftersom han har gett sitt liv för oss, det liv han har sagt att han skall ge för sina vänner (Se Joh 15:13). Och vi är genom dopet kallade att vara medarbetare i hans rike, och då inte minst i uppgiften att i och genom våra liv bereda väg för honom.

Alla dessa tre saker till Jesus, släkting, vän och medarbetare, är vi och får vi vara, också den här dagen.

Förbön

Gode Gud, tack att vi får kalla dig för vår *Far*, och Jesus för vår broder. Tack för att din Son gav sitt liv för oss, och ser på oss som sina vänner. Och tack att du anförtror oss att vara dina medarbetare, för världens och för ditt rikets skull. Vi tackar dig också för djupet i ditt ord: tack att det alltid finns mer att upptäcka, när vi låter dig tala. Gör vår hjärtan längtande och lyssnande efter din röst.

Denna kväll ber vi dig: håll din beskyddande hand över allt levande i den natt som nu kommer. Låt dem som ska sova få somna in i frid och imorgon vakna upp till en ny dag av nåd. Låt dem som i natt ska vaka och arbeta få känna att du bär också i nattens timmar. Vi ber om ditt förbarmande över världen, över vårt land och över alla människor. Kom med din närvaro och frid på ett nytt sätt, i våra liv och i våra sammanhang, i det vi tänker, säger och gör. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Barmhärtighet, frid och kärlek åt er i allt rikare mått. (Jud, v. 2)

Onsdagens morgon.

Psalm 68 - ”Jag tror på Gud som med sitt ord”

Bön

Herre, himmelske Fader, du som ser och förstår min längtan efter dig bättre än jag själv gör, kom mig nu nära, och tala till mig de ord som du bättre än alla vet att jag behöver höra. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:9-11

”Vid den tiden kom Jesus från Nasaret i Galileen och döptes i Jordan av Johannes. När han steg upp ur vattnet såg han himlen dela sig och Anden komma ner över honom som en duva. Och en röst hördes från himlen: ”Du är min älskade son, du är min utvalde.””

Betraktelse

I andakten denna morgon fortsätter vi den vandring igenom Markus-evangeliet som vi påbörjade igår kväll, och som vi kommer att fortsätta under många andakter framöver, även om enskilda dagar kan innebära att andra avsnitt ur Bibeln läses.

Markus, evangeliets upphovsperson, brukar uppfattas som den Markus som nämns på flera ställen i Nya Testamentet (Se Apg 12:12, 25, 15:37f), och som var en medarbetare i den allra första kristna kyrkan, bland annat som tolk/sekreterare åt Petrus under dennes tid i Rom (se 1 Pet 5:13). Markus evangelium tros vara det äldsta av de fyra, skrivet på 50- eller 60-talet e.kr. och har troligen varit underlag för Lukas och Matteus när de sammanställde sina respektive evangelier.

Igår såg vi att Markus mycket kortfattat inleder sin redogörelse för Jesu liv och gåning och helt kort berättar om Johannes döparen. Idag ser vi att Markus lika kortfattat berättar om Jesu dop. Jesus kommer från sin hemstad uppe i Galileen ner till Jordan, platsen där Johannes samlat människor och predikat omvändelse för dem och döpt dem.

Jesus behövde inte döpas, vilket Johannes också påpekar när Matteus berättar om denna händelse (Se Matt 3:13-17). Jesus behövde inte omvända sig, eftersom han till skillnad från alla oss andra aldrig syndat, aldrig gjort något som bryter mot Guds vilja. Att han döptes markerar något annat – nämligen starten på hans uppdrag som mänsklighetens frälsare. På samma sätt är vårt dop starten på vårt uppdrag som kristna: att vara medarbetare i Guds Rike.

Inte heller blir Jesus Guds Son här, Gud adopterar inte Jesus i och med dopet eller någon annan gång. Han är Sonen av evighet, född av Fadern före all tid, som det heter i den Nicenska trosbekännelsen. Men en liten bit vem han är avslöjas *för oss* när Fadern säger det han säger.

Vi kan notera att detta är ett av få bibelställen där hela treenigheten är närvarande och beskrivs i samma sammanhang. Jesus som kommer gående och blir döpt såsom en av oss men ändå av en annan anledning, den helige Ande som visar sig i duvans gestalt och påminner om vårt dops betydelse, och Fadern som med det han säger förklarar något av Sonen för oss. Hela treenigheten finns här på plats och är verksamma för att visa för dem som är där och för oss som läser detta idag, vem Jesus från Nasareth verkligen och djupast sett är. Det vill Gud göra alltmer också för oss, också den här dagen.

Förbön

Käre Far, tack att du ger oss en ny dag. Tack att du lät din Son bli människa som vi, bli som en av oss, till att leva ett liv som vårt och dö vår död. Tack att du med hela din närvaro vill uppenbara alltmer vem han är, och vem du är. Och tack att du med din helige Ande vill prägla oss till bära något mer av dig i oss. Den här dagen ber vi dig om något som präglar oss något efter din avbild.

Vi ber också idag om ditt förbarmande över din värld och din mänsklighet, om kraft till de försvagade, vägledning till de vilsna, glädje till de nedstämda, frid till de oroliga. Låt din närvaro prägla oss och vår tjänst för dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. (Gal 1:3)

Onsdagens kväll.

Psalm 40 - ”Kristus vandrar bland oss än”

Bön

Herre, öppna mitt hjärtas öra, till att höra de ord som du vill tala till mig, de ord som du så väl vet att jag behöver. Öppna mig för din närvaro, för ditt namns skull. Amen.

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:12-13

”Anden drev honom ut i öknen, och han var i öknen fyrtio dagar och sattes på prov av Satan. Han levde bland de vilda djuren, och änglarna betjänade honom.”

Betraktelse

Vår vandring genom Markusevangeliet, som påbörjades igår kväll, fortsätter. Imorse läste vi om hur Jesus döptes och hur det markerade starten på hans offentliga verksamhet, som är hans undervisnings- och helandetjänst, men framför allt frälsningstjänst på korset: när han led och dog i vårt ställe, för att försona mänskligheten med Gud.

Den här kvällen läser vi om hur Jesus efter sitt dop drivs av Anden ut i öknen och där sätts på prov. Provet varar i 40 dagar, vilket gör parallellen tydlig: Jesus prövas i öknen precis som Israels folk prövades i öknen i 40 år. Den som prövar Jesus är Satan. Ondskans centralgestalt går i Bibeln

under flera namn, som alla var för sig säger något om ondskans arbetssätt och potential i den här världen. Namnet *Satan* betyder *Anklagaren*, vilket visar på ett av ondskans destruktiva arbetssätt: att anklaga oss, påminna oss om våra fel och brister, och på så sätt dra oss bort från Gud och hans nåd.

Hos såväl Matteus som Lukas är detta avsnitt avsevärt längre och innehåller också ett samtal, eller något av en debatt mellan Jesus och Satan utifrån olika ord ur Gamla Testamentet (Se Matt 4:1-11; Luk 4:1-13). Markus beskriver, precis som vi sett tidigare, också denna episod mycket kortfattat, vilket gör att det verkligt viktiga framstår särskilt tydligt: Också den här kvällens korta text är en påminnelse till oss som försöker tro och leva som Jesu lärjungar, att vi har en Gud som vet hur vi har det, som har delat våra livsvillkor i den här världen och som är förmögen att känna med oss, eftersom han själv har upplevt vad vi kan uppleva, till och med prövningarna.

I dessa verser är Jesus prövad, men inte utlämnad. Han står, trots att situationen han är i väl upplevs som farlig och olustig, under Andens ledning och änglarnas beskydd och betjäning. Det gäller också oss. Sedan vi, precis som Jesus, blivit döpta och inlett vår tjänst som medarbetare i Guds rike, kan också vi vara prövade. Men vi är aldrig helt utlämnade, även om det för oss i en viss tid eller situation kan kännas så. Andens ledning och änglarnas beskydd och betjäning är verksamma uttryck för Guds kärlek och omsorg också idag, för Gud är levande och verksam, och älskar oss som sina barn, också idag.

Förbön

Gode Gud, tack för den här dagen. Tack att du i Jesus Kristus blev människa för vår skull. Tack att vi både kan få lita på att du vet hur vi har det och känner med oss, och att din Andes ledning och dina änglars beskydd är något verksamt också idag. Herre, kom med mer av andlig klarsyn så att vi ytterligare kan se dig verka i oss och omkring oss, och därmed än djupare kan få prisa dig för den du är och det du gör.

Vi ber denna kväll om ditt förbarmande över alla människor, hela din värld och allt som är i den. Låt din frid omsluta allt och alla som nu går till vila, särskilt dem som plågas av sömnsvårigheter, oro och ångest. Ge styrka och

uthållighet åt alla som arbetar denna natt, kom och var hos dem på ett särskilt sätt. Låt din välsignelse och närvaro denna natt präglade alltmer av vad som sker i världen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och från Jesus Kristus, Faderns son, skall vara med oss i sanning och kärlek. (2 Joh v. 3)

Torsdagens morgon.

Psalm 153 - "Livet vann, dess namn är Jesus"

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bli och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen.*

Bibelläsning – Johannesevangeliet 4:46-53

"En man i kunglig tjänst hade en son som låg sjuk i Kafarnaum. När han fick höra att Jesus hade lämnat Judeen och var i Galileen, sökte han upp honom och bad honom komma ner till Kafarnaum och bota hans son, som låg för döden. Jesus sade till honom: "Om ni inte får se tecken och under, så tror ni inte." Ämbetsmannen sade: "Herre, kom innan mitt barn dör." Jesus svarade: "Gå hem, din son lever." Mannen trodde på vad Jesus sade och gick. När han ännu var på väg hem möttes han av sina tjänare, som talade om för honom att pojken levde. Han frågade då vid vilken tid på dagen han hade blivit bättre, och de svarade honom: "I går vid sjunde timmen lämnade febern honom." Då förstod fadern att det

hade hänt just när Jesus sade till honom: ”Din son lever”, och han kom till tro liksom alla i hans hus.”

Betraktelse

Det mönster vi kan se i Abrahams liv, att tro på Guds ord och därför kunna både vänta och handla i tro, är ett mönster som går igen i många livssituationer som Bibeln berättar om. Vi möter det i en del av underberättelserna i evangelierna, alltså i Jesu sätt att handla med människor. En sådan berättelse är den som beskriver hur Jesus botar en ”kunglig ämbetsmans” dödssjuka son (Joh. 4:46-54; ”kunglig” betecknar här en ämbetsman vid Herodes Antipas hov i Tiberias, i stil med förvaltaren Kusas i Luk. 8:3, vars hustru Johanna följde Jesus). Jesus går inte med pappan hem, utan säger bara ”Din son lever”. Han får inget annat än denna korta mening, och har inget annat att lita på och handla efter än att Jesus talar sanning. Det finns inga villkor att uppfylla, varken nu eller senare, ingen trosbekännelse att först avlägga, innan botandet sker. Så han går hem igen – med förrättat ärende, vågar han tro. På vägen hem får han veta, att sonen är frisk, sedan kl 13 dagen innan – just då pappan talade med Jesus. Då och först då får han bekräftat att hans tillit till kraften i Jesu ord och löfte var helt berättigad; nu får han se det han först bara trodde, att Jesus gjorde det han sa, att man kan lita på hans ord.

Detta gör ett ännu djupare intryck på mannen än tidigare, vilket evangelisten beskriver med det korta ”han kom till tro (grek. *episteusen*) liksom alla i hans hus” (v. 53). Noga taget är detta andra gången han ”kom till tro”. Evangelisten använder nämligen precis samma grekiska ord om samme man, när han stod och talade med Jesus dagen innan och ”trodde” det Jesus sa (v. 50). Ämbetsmannen går från en nivå av tro till nästa; tydligen finns det mer än ett steg i den relation till Jesus som kallas ”tro”. Den första nivån av tro kan beskrivas som att ämbetsmannen av någon anledning har sådan tillit till det Jesus meddelar honom, att han vågar gå hem igen med förväntan att möta sin son frisk igen (= Tro 1).

När detta visar sig stämma, fördjupas Tro 1 till Tro 2, en djupare och mer omfattande förvissning om Jesus själv: att det som hände inte bara

var ”en himla tur”, eller en glädjande men oförklarlig engångshändelse. Nej, den är visst förklarlig: den visar att Jesus har makt att rädda människor från död till liv – en makt som bara Gud har. Jesus måste alltså vara sänd av Gud, han är en verklig frälsare och därför mer än någon annan värd att lyssna till och tro på och inrätta sitt liv efter. Konkret betydde nog steget från Tro 1 till Tro 2 att denna familj anslöt sig till rörelsen kring Jesus och blir hans anhängare och efterföljare för livet, det som sedan kallades att bli ”kristen”.

Så är det fortfarande för oss som nu är och vill vara Jesu efterföljare: vi befinner oss i *trons växande*. Det finns alltid mer att upptäcka om Jesus, mer att ta emot av hans tro på Gud, fler konsekvenser av tron än vi hittills har praktiserat, större områden av vårt liv att lägga under Frälsarens inflytande och ledning. Vill människan inte röra sig i den riktningen, stagnerar och torkar tron, och hon går i realiteten längre bort från Herren.

Jesus ville (och vill) mycket gärna möta tro hos människor, alltså deras öppenhet och tillit för det Guds rike han kom med. Flera gånger påpekar han till den sjuke han hjälpt: ”Din tro räddade/frälste dig”, just för att klargöra att deras botande inte var ”tur”, eller en belöning för deras fina böneliv och goda karaktär, utan helt enkelt följderna av deras Ja till det Jesus ger. Och det är fortfarande likadant – det han mest vill ha av oss är en bön om hjälp, i förtröstan på att han vill och kan hjälpa. Sedan gör han resten.

Förbön

Gud, allt levandes Herre och försörjare, tack för livet med dig, och att det alltid finns mer att upptäcka av dig, din nåd och din hjälp. Hjälp oss den här dagen, käre himmelske Fader, att växa och fördjupas i vår tro, att ta tydliga steg emot dig. Hjälp oss att lita på de löften du gett.

Vi ber dig denna morgon om ditt förbarmande och din närvaro, över och i våra liv, våra sammanhang och hela världen. Vi ber om en ökad hunger bland människor efter det goda som du har att ge, och ber dig, Herre: mätta dem som kommer till dig. Välsigna och beskydda idag alla människor, alla goda tankar, ord och handlingar, min dag och mitt liv. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från vår herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den heliga Anden åt er alla. (2 Kor 13:13)

Torsdagens kväll.

Psalm 31 – ”Låt oss glada och i tro”

Bön

Ack, Herre Jesus, hör min röst, gör dig ett tempel i mitt bröst. Uti mitt hjärta bliv och bo, så har jag tröst och evig ro. *Amen*.

Bibelläsning – Psaltaren 40:2–4, 7–12

Länge väntade jag på Herren, och han böjde sig ner till mig och hörde mitt rop. Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur slam och dy. Han ställde mig på fast mark, mina steg gjorde han trygga. Han lade en ny sång i min mun, en lovsång till vår Gud. Många ska se det och bäva och sätta sin lit till Herren. --- Slaktoffer och matoffer önskar du inte – du har lärt mig att lyssna. Brännoffer och syndoffer begär du inte, därför säger jag: Jag är här. I bokrullen står vad jag skall göra. Gärna gör jag din vilja, min Gud, jag har din lag i mitt hjärta. Jag håller inte tillbaka mina ord, det vet du, Herre. Jag tiger inte om din hjälp, att du är trofast och räddar förkunnar jag. Jag döljer inte din godhet och trohet för den stora tempelskaran. Du, Herre, håller inte tillbaka din barmhärtighet mot mig, din godhet och trohet skall alltid bevara mig.

Betraktelse

Psalmen 40 är en av de många i Psaltaren som ger uttryck åt en människas tro och förtröstan på Gud. Det gör den till en bön för alla tider och för alla människor som har erfarenhet av Gud och hur Han påverkar våra liv.

Man brukar säga att Psaltaren var det judiska folkets och därmed också Jesus egen bönbok – inte bara i templet eller synagogan, utan också i vardagslivet. Jesus kunde psalmer utantill och i hans ord finns många ekon av Psalmernas bok. Hans lärjungar hade också del i denna bönetradition. Ex. Jesu sista måltid med lärjungarna slutar: ”När de hade sjungit lovsången gick de ut till Olivberget” (Matt. 26:30). Den lovsång som nämns här och som avslutar den långa påskmåltiden är Psalt. 113–118, och ingen vuxen jude behövde ta fram en skriftrulle för att följa med i den, alla kunde den utantill.

Den tidigaste kristna församlingen i Jerusalem (Jesu lärjungar, alla var judar) deltog i templets fasta bönegudstjänster, där Psalmerna utgjorde en viktig del. Och den kristna kyrkan har också gjort psaltarpsalmerna till en del av sin dagliga och söndagliga bön, särskilt i sina morgon- och aftonböner (som sedan växte ut till det som kallas Tidegården, där kyrkan ber hela Psaltaren, och andra hymner och lovsånger, varje vecka). Vi ber dem tillsammans med Jesus, han leder oss in i bön – inte bara när han lär oss att bedja Fader vår/Vår fader, utan också i de bibliska böner som fanns innan han föddes.

Därför kan vi i många av Psaltarens böner känna igen Jesus och se hur de liksom passar in i hans liv. Så kan vi t.ex. i just Ps. 40 liksom se Jesus. Han om någon kan verkligen säga till Gud ”Du drog mig upp ur fördärvets grop”, som en syftning på uppståndelsen från de döda, ett jättelyft som ingen utom han har upplevt fullt ut. Vi kan också säga/be de orden, men mer i överförd mening, som när vi blivit friska från två-tre tuffa veckor av covid-19, eller kommit välbehållna ur någon annan pärs. Då blir psalmen en modell för tacksägelse, ett sätt att ge ord åt trons insikt att den räddning jag nu fått vara med om inte är ”tur”, eller något som tack och lov alltid kommer efter ett tag, utan något som berodde på Guds eget ingripande.

Sedan finns det ord i Psalmerna som är svåra för oss människor att kunna infoga i vår egen bön. Vi kan knappast uppriktigt och sant säga: ”Gärna gör jag din vilja, min Gud, jag har din lag i mitt hjärta.” Visst kunde vi önska att

det vore sant, men ett vaket samvete tillåter oss inte att hävda detta på fullt allvar – det finns alldeles för mycket motvilja mot Gud och halvhjärtad uppmärksamhet och lydnad i mitt inre för att sant kunna säga en sådan sak. Vilken människa skulle kunna göra det? Jo, en: Jesus.

Vi kan bara be den bönen (bön = tala sanning inför Gud), om Jesus bär oss med sig över den passusen. Och inte bara den, förresten. Vi måste faktiskt be Jesus att ta med alla våra bristfulla och ouppmärksamma och allt annat än rena böner i sin bön till Fadern. Som aposteln skriver: ”På samma sätt är det när Anden stöder oss i vår svaghet. Vi vet ju inte hur vår bön egentligen bör vara, men Anden vädjar för oss med rop utan ord, och han som utforskar våra hjärtan [Gud Fader] vet vad Anden menar, eftersom Anden vädjar för de heliga så som Gud vill” (Rom. 8:27).

Då kan vi med gott samvete och i tro be hela Psalm 40, och med glädje stämma in i ”Du, Herre, håller inte tillbaka din barmhärtighet mot mig, din godhet och trohet skall alltid bevara mig.”

Förbön

Nådens Gud, tack att du genom din Helige Ande vill beröra oss, vill föra oss närmre dig. Tack att din nåd finns där för varje människa som ber om den, också mig. Hjälp mig att bättre se, förstå och uppskatta allt det goda du ger och gör. Hjälp mig att tala om det, att leva av det och att omsätta det i handling i de sammanhang där jag finns, för ditt rikes skull. Också denna kväll ber vi om din närvaro och ditt förbarmande över hela din värld. Kalla på hela din mänsklighet, dra oss alla in i en djupare gemenskap med dig, redan i denna världen och i denna tiden. Trösta de ledsna och oroliga, skänk dem som nu ska sova kvällens frid, hela de sjuka, och visa för dem som i natt ska vara vakna att du bär, också i nattens timmar. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd från herren Jesus åt alla. (Upp 22:21)

Fredagens morgon.

Psalm 43 - ”Jesus är min vän den bäste”

Bön

Gud, du kallar oss till att vara dina tjänare och till att lyssna till din röst. Hjälp mig att idag tjäna dig, och att just nu bli stilla inför och uppmärksam på det som du vill säga. *Amen*.

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:14-15

”När Johannes hade blivit fängslad kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: ”Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.””

Betraktelse

Vår vandring genom Markusevangeliet fortsätter, och i dagens korta läsning börjar Jesu verksamhet på allvar. Vi läser idag om hur Jesus efter sitt dop kommer tillbaka till Galileen och där börjar förkunna *Guds budskap*. Vi läser att *Johannes hade blivit fängslad* – den som har haft rollen som Jesu förelöpare, Messias vägröjare, har nu försvunnit från scenen, och allt fokus är nu riktat på evangelisten Markus verkliga ärende – Jesus från Nasaret och hans budskap om frälsning för alla människor.

Det *Guds budskap* som Markus beskriver att Jesus förkunnar är kort, men fyllt av betydelse. Det innehåller egentligen fyra fristående påståenden om Guds verklighet som var för sig kan tala till oss, men som tillsammans vill visa på något alldeles avgörande.

Tiden är inne. Att tiden är inne betyder inte att något eller några saker råkade hända eller sammanfalla på ett lyckligt eller olyckligt sätt. Det

betyder att Gud med sin tid på ett särskilt sätt har gripit in i den tid som vi kan mäta och uppfatta. Guds tid och vår tid har kopplats samman, allt utifrån hans vilja och beslut.

Guds rike är nära. Guds rike, det rike som är i fullkomlighet bortom vår verklighet, men som också är något verksamt och kännbart i vår tillvaro, gör sig påmint och pockar på. Gud vill med beslutsamhet, men samtidigt med varsamhet låta sin närvaro och aktivitet, sitt rike sprida sig omkring oss och inom oss.

Omvänd er. Men för att det ska bli möjligt behövs något av oss, ett nytt perspektiv i tillvaron och ett nytt fokus på en särskild del av den: Guds närvaro i den. I begreppet *att omvända sig* ligger både att vända sig bort ifrån något och att vända sig till något. Det som omvändandet *till* handlar om är Gud, det som omvändandet *bort ifrån* handlar om allt det som hindrar mitt vändande till min himmelske far. Att omvända sig är alltid något befriande.

Tro på budskapet. Att vända om till Gud handlar också om att lita på den jag har vänt om till. Våga tro att den omsorg som jag kanske har hört talas om kanske till och med själv upplevt, den är verklig, och att det finns mer att hämta av den varan, än vad jag tidigare hämtat. Om tro är en rörelse, så kan vi tänka på den som en färd neråt, mot hela tiden nya djup av Guds omsorg och trofasthet.

Jesu fyra sentenser eller påståendet talar tillsammans om något mycket grundläggande i den kristna tron: nämligen att Gud är närvarande och på riktigt, att han är det *just nu*, och att det finns mer av honom och det han har att ge när vi öppnar oss för den verkligheten.

Dessa ord kan också bli en bön, kanske för just den här dagen: *Käre Herre, låt denna tid få vara din tid. Låt mig få uppleva ditt rikets närvaro. Ge mig nåden att få vända om till dig, och skänk mig nya djup av tro på budskapet om dig. Amen.*

Förbön

Käre Herre, tack för den här dagen, och för att du bjuder på varje dag. Tack för att du har kommit in i vår tid och vår verklighet, och kallar på oss och vill dra oss till dig. Tack att du är här, nära – hjälp mig att lita på det. Tack att du kallar mig till omvändelsens befrielse och hjälper mig att växa i tro på dig och på det budskap som är av dig.

Vi ber också den här dagen om din närvaro i och ditt förbarmande över den här världen. Kom särskilt, käre Herre, till alla som i sina liv och sina arbeten tjänar andra. Kom med glädje och kraft till alla som på något sätt ger av sig själva till andra människor. Välsigna alla goda tankar, gärningar och ord, också hos oss, också idag. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Nåd och frid från honom som är och som var och som kommer. (Upp 1:4)

Fredagens kväll.

Psalm 646 - ”Grip du mig, Helige Ande”

Bön

Käre Far, du som ger den frid som ingenting annat kan ge, kom med den friden nu, och med uppmärksamhet på din närvaro och på vad du vill säga. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:16-20

”När han gick utmed Galileiska sjön fick han se Simon och hans bror Andreas stå vid sjön och kasta ut sina kastnät, för de var fiskare. Jesus sade till dem: ”Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare”, och de lämnade genast sina nät och följde honom. Lite längre fram fick han se Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, som höll på att göra i ordning näten i sin båt. Han kallade på dem, och de lämnade sin far Sebedaios och hans folk i båten och följde efter honom.”

Betraktelse

Efter att Markus har berättat om hur Jesus återvänt till sin hemtrakt Galileen och där börjat predika, vilket vi läste om i morse, berättar så evangelisten Markus om hur Jesus kallar sina första lärjungar. Detta sker uppe vid Galileiska sjön, och dessa de fyra första lärjungarna som Jesus kallar, är också de som kommer att stå honom närmast. Det kommer vi att se längre fram i vår vandring genom Markusevangeliet.

Alla de fyra första lärjungarna som Jesus samlade var dessutom fiskare, och kopplat till det finns i denna text ett slags dubbelhet som är intressant. För å ena sidan, så är det precis detta, deras tidigare erfarenheter, som Jesus knyter an till när han tar dem i tjänst för sig och sitt rike. Likheten är ju egentligen ganska uppenbar i den bild Jesus använder: De ska vara människofiskarna, som med evangeliet som krok (eller kanske nät) ska försöka samla in så många fiskar (människor) som möjligt.

Men, vi kan vända på myntet. För det står samtidigt att de nyblivna lärjungarna lämnade både sina arbetsredskap och sina sammanhang när de började följa Jesus. Det är precis häri som den intressanta dubbelheten består: Att bli en lärjunge till Jesus är att komma in i ett nytt sammanhang, få ett nytt uppdrag, där allt det vi kan och har varit med om kan vara till hjälp, men där vi samtidigt får nya arbetsredskap. Vilka redskap det är kommer vi att se längre fram i Markus evangelium.

Som lärjungar till Jesus, som hans efterföljare, som människofiskare, kan våra kunskaper och tidigare erfarenheter bli tillgångar i vår tjänst för Gud och Guds rike. Kanske inte alltid så som vi förespeglar oss, men alltid som Gud har tänkt, när vi låter honom leda. Därför kan det vara något gott att be över tidigare erfarenheter vi har, särskilt negativa sådana, och fråga vår himmelske Fader om det där negativa och till synes meningslösa inte kunde få en mening genom att komma till användning för honom och hans rike.

Allt som har drabbat oss har inte en mening, men det kan få en mening, om Gud får ett ord med i laget. Det gäller också den här dagen. Och som människofiskare är vårt arbetsredskap, våra krokar och nät, evangeliet. En fiskare behöver ha bra koll på sin utrustning. Det behöver människofiskare också.

Förbön

Käre Herre, tack för att du har tagit mig i din tjänst för ditt rikes och för din mänsklighets skull. Tack för de gåvor och verktyg du har gett mig i detta. Hjälp mig att se vad av allt det som är jag, som du vill använda. Hjälp mig att se din både ledning av och omsorg om mig i min tjänst för dig.

Käre far, vi ber dig denna kväll: låt oss få gå till vila under ditt beskydd denna natt. Förbarma dig över hela din värld, grip in i allt det som nu sker. Kom med din frid till alla som är rädda och oroliga, kom med helande till de sjuka, kom med kraft och vishet till de vårdande. Gör dig känd för dem som inte känner dig, dra dem till dig med din kärleks band. Låt din välsignelse och frid vila över oss ikväll, inatt, imorgon och alla dagar. I Jesu namn. *Amen.*

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen.*

Välsignelse

Väx till i nåd och i kunskap om vår herre och frälsare Jesus Kristus. Hans är härligheten, nu och till evighetens dag, *Amen.* (2 Pet 3:18)

Lördagens morgon.

Psalm 407 - ”Salig, Jesus, är den stunden”

Bön

Käre Herre, du som vill tala till oss och vet att det är gott för att få höra vad du har att säga, jag ber dig: kom nu med den stillhet som är av dig, så att jag kan ta emot det du nu vill ge. I Jesu namn. *Amen.*

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:21-28

”De kom till Kafarnaum, och när det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade. Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande, och han började skrika: ”Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.” Men Jesus sade strängt åt honom: ”Tig! Far ut ur honom!” Den orena anden ryckte och slet i mannen och gav till ett högt rop och for ut ur honom. Alla greps av bävan och började fråga varandra: ”Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befaller han, och de lyder honom.” Ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.”

Betraktelse

Efter att Jesus kallat sina fyra första lärjungar, och bett dem att följa honom så att han kan göra dem till människofiskare, kommer han så till Kafarnaum. På sabbaten är han i synagogan och undervisar. Vi vet inte exakt vad Jesus undervisade om, men vi vet *hur* han gjorde det och *hur* det togs emot: *Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda.* Frågan som då kan inställa sig är: *Men hur undervisade då de skriftlärda? Vilken var skillnaden?*

Det vi vet om detta är att de skriftlärda i sitt sätt att tolka lagen och att undervisa om den utgick ifrån den rabbiniska traditionen i ”äldstes stadgar,” (se Mark 7:3), medan Jesus däremot talar med gudomlig auktoritet. Han talar de ord som han har hört av Fadern (se Joh 15:15). Folket i synagogan förstår kanske inte exakt vem han är, men hans sätt att undervisa är något annat än vad de är vana vid, något som gör dem *överväldigade*.

Att det ligger makt och auktoritet bakom de ord som Jesus yttrar visar sig också i det andra som sker i den här texten: Också de onda andemakterna och ondskans representanter måste underkasta sig Jesu ord, det kommer evangelisten Markus att påminna oss om med jämna mellanrum. Vi kan tänka på dessa två saker som att de hänger ihop: Jesu auktoritet ser vi i hans ord, hans undervisande ord och hans befallande ord. Detta blir än tydligare

i folkets fråga till varandra: *Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befaller han, och de lyder honom.*

I detta textavsnitt ser vi också ett första spår av något som vi kommer att komma tillbaka till flera gånger under vandringen genom Markus: Den orena anden vet vem Jesus från Nasaret djupast sett är, den säger ju: *Jag vet vem du är, Guds helige.* Jesus befäller inte bara anden att fara ut ur mannen, utan säger också *Tig!* Här ser vi det första tecknet på det som brukar kallas *Messiashemligheten*, detta att Jesus under den första delen av sin verksamhetstid inte vill röja vem han egentligen är. Också det är något vi får anledning att återkomma till.

Vad kan då denna text säga till oss som försöker leva som Jesu lärjungar idag. Jo: den ondska som manifesterade sig i Kafernaums synagoga, manifesterar sig också i vår värld idag. Det vet både du och jag. Men på samma sätt som hans ord då var en auktoritet mot ondskan, så är hans namn det också idag. Guds och Jesu existens är inget okänt fenomen för ondskan och dess representanter, men det är ett stort problem för dem. Frågan som anden ställer är berättigad: *Har du kommit för att ta död på oss?* Svaret på den frågan är *Ja.* Den vandring som Jesus nu påbörjat slutar i hans uppståndelse och seger över död och ondska. Den slutgiltiga segern väntar vi fortfarande på, men varje dag kommer den segern ett steg närmre. Också den här dagen.

Förbön

Tack, himmelske Fader, för en ny dag och för att du bjuder på varje ny dag. Tack för din Sons seger över död och ondska, och tack för att det finns auktoritet i namnet Jesus. Tack för att idag är en idag då jag får lov att leva i din närhet, och vara en medarbetare i ditt rike. Tack för att din slutgiltiga seger över död och ondska i och med den här dagen kommer en dag närmre.

Inför den här dagen ber vi dig också om ditt ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre tack att du ser, att du vet om allt som rör sig omkring oss och inom oss. Herre, tack också att du hela tiden drar oss närmre dig. Hjälp oss att inte hålla emot. Led oss idag till människor och sammanhang där du vill låta ditt ord sås ut. Led oss och hela din mänsklighet idag på vägen som leder allt närmre dig. I Jesu namn. Amen.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

”Må han som är fridens Gud helga er helt igenom. Nåd från vår herre Jesus Kristus åt er alla.” (1 Thess 5:23a, 28)

Lördagens kväll.

Psalm 77 – ”Hör hur tempelsången stiger”

Bön

Käre Herre, kom med din tröst och ditt ljus, vänd oss mot dig, vår blick, vårt hjärta, våra sinnen. Skänk den stillhet som gör att vi ser att du var här redan innan vi ropade till dig. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Markusevangeliet 1:29-34

”Från synagogan gick de hem till Simon och Andreas tillsammans med Jakob och Johannes. Simons svärmor låg i feber, och det sade de genast till Jesus. Han gick fram till henne, tog hennes hand och reste henne upp. Och febern lämnade henne, och hon passade upp dem. På kvällen, efter solnedgången, kom man till honom med alla sjuka och besatta. Hela staden hade samlats utanför dörren. Och han botade många som led av olika sjukdomar och drev ut många demoner, och han förbjöd demonerna att tala, eftersom de visste vem han var.”

Betraktelse

Den här kvällen läser vi om hur Jesus betjänar många människor, rentav en hel stad, på kvällen, efter solnedgången, efter sabbaten. Det vill säga: det var en lördagskväll, precis som det är idag. Men läsningen börjar på

dagen. Från synagogan går Jesus och hans lärjungaskara om fyra hem till Simon och Andreas, där Simons svärmor ligger sjuk i feber. Jesu har i synagogan helat genom ord, hemma hos Simon och Andreas sker helandet istället genom beröring.

Svärmodern blir frisk omedelbart, det ser vi av att hon passade upp på gästerna: hon hade fått kraft till det. Häri ligger också en tanke till oss: Jesu helande och allt annat han gör, det gör han i kärlek till sin mänsklighet, och på uppdrag av Fadern. Men Jesu undergärningar är också ett arbetsredskap i byggandet av Guds rike. Jesu verksamhet i världen, också idag, är ett utlopp för hans kärlek till oss, men när han griper in och helar och ger människor nya krafter, så är det något gott om det får mynna ut i att Gud blir ärad och Jesus betjänad. Det påminner Simons svärmor oss om.

När det sedan blir kväll visar det sig att fler människor både behöver och vill ha Jesu hjälp. Och får det. Vi läser att *hela staden hade samlats utanför dörren* och att Jesus *botade många som led av olika sjukdomar och drev ut demoner*. Nu får vi inte reda på om helandet kommer genom ord eller beröring, men vi läser att det sker, vilket är det viktigaste.

Markus tar sig här i början av sitt evangelium tid att bit för bit förklara hur Jesus betjänar människor genom helande: det är många människor som helas, från olika sjukdomar, och helandet sker på olika sätt. Detta förklarande hänger samman med att Markus med sitt evangelium vill få oss att särskilt lägga märke till *tjänaren* Jesus, som *inte kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många* (Mark 10:45).

Allra sist i dagens läsning ser vi hur Jesus *förbjöd demonerna att tala, eftersom de visste vem han var*. Detta är en upprepning av det Jesus tidigare sa till anden i synagogan, och ett uttryck för det som kallas *Messiasbemligheten* (se andakten för imorse). Men, han förbjuder inte oss som är hans lärjungar idag, vi som också vet eller åtminstone anar vem är, att tala om honom, han som har kommit för att tjäna och ge sitt liv till lösen, också för många människor idag.

Förbön

Livets Gud, himmelske Fader, tack för att du är levande och verksam, också idag, för din mänsklighets och ditt rikes skull. Tack att du både

med ditt ord och med din beröring verkar för människors helande. Hjälp oss, så att vi låter ditt goda verk vända tillbaka till dig, så att du blir ärad och ditt rike byggs upp. Ge oss mod att tala om dig och ditt rike.

Vi ber denna kväll åter om ditt förbarmande över din värld och allt som du skapat. Grip in i vår värld, hjälp oss att vårda och förvalta din skapelse och tjäna dig i allt. Vi ber särskilt om ditt förbarmande över de sjuka och de döende, kom till dem, var dem nära. Hjälp oss att leva för dig så länge vi lever, idag, imorgon och alla dagar. I Jesu namn, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Må vår herre Jesus Kristus själv och Gud, vår fader, som älskar oss och i sin nåd har gett oss evig tröst och säkert hopp, uppmuntra och styrka er till allt gott i gärning och ord. (2 Thess 2:16-17)

Söndagens morgon.

Psalm 253 - ”O giv oss, Herre, av den tro”

Bön

”Herre, du min herde i liv och död, stilla mina sinnen och min själ när jag nu närmar mig dig. Möt mig också den här dagen och den här stunden med din närvaro och ditt tilltal. I Jesu namn. *Amen*.

Bibelläsning – Johannesevangeliet 17:9-17

”Jesus sade: Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag har förhärligats genom dem. Jag är inte längre kvar i världen,

men de är kvar i världen och jag kommer till dig. Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett. Medan jag var hos dem bevarade jag dem i ditt namn, som du har gett mig. Och jag skyddade dem, och ingen av dem gick under utom undergångens man, ty skriften skulle uppfyllas. Nu kommer jag till dig, men detta säger jag medan jag är i världen, för att de skall få min glädje helt och fullt. Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem därför att de inte tillhör världen, liksom inte heller jag tillhör världen. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda. De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen. Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning.”

Betraktelse

Den här söndagsmorgonen läser vi, såsom vi gjort tidigare, den evangelietext som läses i bland annat Svenska kyrkans gudstjänster den här söndagen. Temat den här söndagen, femte söndagen i påsktiden, är *Att växa i tro*. Det finns mycket i den här evangelietexten som kan tala till oss om just det, men vi ska ta vår utgångspunkt i den sista meningen i läsningen denna morgon: *Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning*.

Jesus ber att vi som är hans lärjungar ska få bli *helgade*, det vill säga präglade av Gud. Det är ett sätt att tala om hur trons relation med vår himmelske far växer: att vi präglas alltmer av Gud. Vidare ber Jesus att denna prägling skall ske *genom sanningen*, den sanning som är *ditt ord*. Alltså – vägen till att växa i tro går inte minst via *Ordet*, det vill säga *Guds ord*, Bibeln.

Många gånger när vi läser Guds ord, läser vi för fort. Inte minst när vi läser i Johannesevangeliet, vilket vi gör idag, och när vi i Johannesevangeliet läser sådana ord som Jesus talar, vilket vi också gör idag. Orden, formuleringarna och hur ord och formuleringar återkommer är som gjorda för att läsas långsamt. Inte för att språket Jesus använder eller orden han talar skulla vara djupsinniga på något utstuderat sätt, utan för att det är gott för oss att verkligen ta till oss dessa ord, låta dem sjunka in, och då behöver vi läsa långsamt.

Det är ungefär som att vattna en krukväxt där jorden i krukans är helt förtorkad. Häller vi snabbt på allt vatten riskerar mycket av det att rinna

över, hamna utanför krukan, och aldrig komma växten till glädje och nytta. Men om vi håller långsamt och väntar, så absorberar även den torraste av alla krukväxtjordar det vatten den vattnas med. På samma sätt är det med oss när vi läser Guds ord – ska vi kunna absorbera det som är gott för oss att ta upp, behöver det ske med ett visst mått av långsamhet. Och för att läsningen av den evangelietext som ligger framför oss den här söndagen ska bli ännu långsammare, så ska vi göra två stopp i den. Två stopp som har något att säga kring detta som står särskilt i förgrunden den här söndagen: *Att växa i tro.*

En sak som Jesus gör, för det första, eller som han ber om, för hela den här läsningen idag är en bön, det är att vi ska bli ett, ett i honom. Jesus använder i sin undervisning bilder som handlar om att människor hänger ihop, binds samman, genom honom. Till exempel talar Jesus om sig själv som en vinstock, ett vinträd, och om oss som tror på honom som dess grenar (se Joh 15:1-10).

Grenen hänger ihop med stammen och får näring därifrån till att leva och växa och bära frukt, men hör också ihop med de andra grenarna, som får samma näring, som också växer, och som också är tänkta att bära frukt. Bara för att vi själva är grenar och får vår egen näring och förhoppningsvis bär vår egen frukt kan vi inte strunta i de andra grenarna eller låtsas som om de inte finns.

Det är inte grenarna som bestämmer hur de ska växa, det är trädet som bestämmer det. Alla grenar sitter inte på samma höjd eller på samma sida av ett träd. De sitter där och växer så som trädet vill. Det är också vår uppgift, inte bara att växa, utan att växa så som trädet, stammen, Jesus, vill att vi ska växa. Och komma ihåg att vi inte är trädets enda gren, utan att vi är en av många grenar, och att vi grenar är kallade till enhet. Växt och enhet hör ihop.

En annan sak som Jesus talar om i sin bön är hur han vill att lärjungarna, det vill säga också vi idag, ska få del av hans glädje. Inte lite grann, inte ganska mycket, utan helt och fullt. Jesus har alltid mer att ge, vi kan alltid komma närmre honom, han vill hela tiden ge oss mer av sin glädje. En sådan där barnsligt naturlig fråga är då: men hur mycket? Hur mycket glädje finns det? Och vidare kunde vi då fråga: Gud, hur nära får vi komma dig?

Ibland i våra liv är det nästan som om den fråga som vi ställde till Gud var: hur långt bort kan jag gå, och ändå vara ditt barn? Den frågan är kanske intressant, men den bygger inte upp, varken oss, eller vår tro eller våra sammanhang. För att växa i tro, låt oss istället fråga Gud: Hur nära får jag komma? Och hur stor är den glädje som finns hos dig? Ställ de frågorna idag, ikväll, imorgon och framöver. Gud, hur nära får jag komma? Gud, hur stor är den glädje som finns hos dig? Gud längtar efter att få hjälpa oss växa i vår tro, bland annat genom att visa oss just det.

Förbön

Käre Herre, käre himmelske Fader, tack att vi får komma dig så nära, också närmre än vad vi är just nu. Tack att det finns mer av dig att upptäcka, hjälp oss att komma dig närmre. Tack att vi får växa i vår tro, i vårt hopp och i vår kärlek. Hjälp oss att hämta all vår näring i dig, och att sträva efter den enhet som du har bett vår far om.

Idag ber vi också särskilt med alla dem som inte har någon gudstjänst att gå till. Herre, möt oss där vi är, tala till oss också idag, låt oss få känna gemenskap med dig, du som i dig själv är gemenskap. Hjälp oss att i denna tid på ett fördjupat sätt söka dig i bönen, för vår skull, för världens skull, och för ditt rikes skull. Herre, välsigna och bevara oss i ditt namn och i din närhet, också i denna tid. Genom Jesus Kristus, vår Herre, *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa mot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred. (4 Mos 6:24-26).

Söndagens kväll.

Psalm 289 - ”Guds kärlek är som stranden”

Bön

Käre far, du som kallar oss att leva som dina barn i frihet hos dig, befria mig från allt det som ligger mellan dig och mig, så att märker att du är här, och kan höra det som du nu vill säga. I Jesu namn, *Amen*.

Bibelläsning – Galaterbrevet 5:13-18

”Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: *Du skall älska din nästa som dig själv*. Men om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra. Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill. Men om anden får styra er står ni inte längre under lagen.”

Betraktelse

Också nu ikväll läser vi en text som hör särskilt till den här söndagen, och som har lästs i många gudstjänster idag. Överskriften för den här söndagen, i bland annat Svenska kyrkan, är fortfarande *Att växa i tro*, och om det har dessa versar från Paulus brev till galaterna något att säga oss. Som kristna är vi *kallade till frihet*, får vi veta allra först i dagens läsning, eftersom detta är ord som är riktade också till oss. Och *frihet* och *växande* hör samman, också när det kommer till det slags växande som sker i vårt inre, när detta inre söker och längtar sig allt närmre Gud, det vill säga: det andliga växandet. Precis som en planta behöver frihet både ovan och under jord för att kunna växa och utvecklas, så behöver vi människor frihet för att kunna utvecklas, inte minst när det kommer till växande i andligt avseende. Den frihet vi som kristna är kallade till är inte densamma som total gränslöshet. Mellan dessa båda saker ligger en skillnad, ungefär som det ligger en skillnad mellan att *ströva fritt* och att *flacka omkring*. Vi kan som

kristna vandra fritt eftersom vi vet varifrån vi kommer, var vi hör hemma och vart vi är på väg. Vi kan gå vart vi vill, bara Kristus får gå med. På så sätt kan vi tänka på den kristna friheten som en frihet *från* gränslöshet och rotlöshet. Den sortens frihet finns där både för vår egen och för andras skull, det ser vi i versarna vi läser den här kvällen.

En nyckelformulering i versarna vi läser denna kväll är att *låta anden leda*. En planta söker instinktivt efter solljus och med sina rötter efter vatten och näring. Vi människor är skapade till Guds avbild, vi har något inom oss, som ropar efter Gud, oberoende av om vi förstår det själva eller inte. Men i vårt sökande efter Gud och efter mer av honom, i vårt växande i tro, behöver vi den helige Andes hjälp. Vi behöver den helige Ande till att leda oss till det ljus, det vatten och den näring som Gud har tänkt för oss. Och den helige Ande hittar vi lättast hos hans vänner: stillheten, ordet, bönen och nattvarden. Det gäller också den här dagen.

Förbön

Tack, käre himmelske Fader, för den frihet som är av dig, och som livet med dig innebär. Tack att du inte bara har det som vi behöver, utan att du också vill visa oss var det finns och vill leda oss dit. Gode Gud, vi ber dig: gör oss allt mer öppna för den helige Andes närvaro och ledning, så att vi får växa till i dig och för ditt rike.

Också denna kväll och natt ber vi om ditt förbarmande och ingripande i den värld som du har skapat och älskar. Herre, grip in där sjukdom, död, smärta, ångest och allt annat som inte är av dig råder och brer ut sig. Besök din mänsklighet och dina barn på ett nytt och fördjupat sett i denna tid, du som har det och är den som vi behöver. I Jesu namn. *Amen*.

Herrens Bön

Vår Fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden, såsom i himlen. Ge oss idag det bröd vi behöver, och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss ifrån det onda. Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet, *Amen*.

Välsignelse

Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus, vår herre. (2 Tim 1:2)

Med önskan och förhoppning om Guds frid och välsignelse över dig i
ditt andaktsliv.

Fredrik Borglin, 2020. Allt material får kopieras och användas helt fritt.
Bibelutdragen hämtade ur Bibel 2000, <http://www.bibeln.se>